

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5917/2557

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุดโจทก์ พลตำรวจเอกสันต์ ศรีตานนท์ กับพวกโจทก์ร่วม นายทวีสิน สติชัยรัตน์ชีวิน กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 326, ป.อ. มาตรา 328, ป.อ. มาตรา 332, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 32, พ.ร.บ.การพิมพ์ พ.ศ. 2484 มาตรา 48, ป.อ. มาตรา 56, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30

ย่อ / หลักกฎหมาย

ตามทางนำสืบของโจทก์และโจทก์ร่วมทั้งสองได้ความเพียงว่ามีการลงข้อความในหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ตามฟ้องเท่านั้น ไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ 2 ซึ่งเป็นเจ้าของและเป็นนิติบุคคลรู้เห็นหรือร่วมดำเนินการในการลงพิมพ์ข้อความดังกล่าว ทั้งกิจการหนังสือพิมพ์ของจำเลยที่ 2 แบ่งโครงสร้างด้านฝ่ายข่าวและด้านบริหารแยกต่างหากจากกัน โดยบรรณาธิการจะเป็นผู้รับผิดชอบด้านฝ่ายข่าว ส่วนฝ่ายบริหารจะดูแลทางด้านธุรกิจและการตลาด ไม่แทรกแซงก้าวก่ายซึ่งกันและกัน จำเลยที่ 2 ไม่รู้เห็นเกี่ยวข้องกับการลงพิมพ์ตามฟ้อง ดังนี้ การที่จะให้จำเลยที่ 2 รับผิดชอบในทางอาญาจะต้องได้ความว่าจำเลยที่ 2 ได้กระทำการอันใดอันหนึ่งซึ่งกฎหมายบัญญัติว่าเป็นความผิด เมื่อโจทก์และโจทก์ร่วมทั้งสองไม่มีพยานหลักฐานยืนยันว่าจำเลยที่ 2 เป็นผู้ใส่ความหรือมีส่วนร่วมในการใส่ความโจทก์ร่วมทั้งสอง การที่จำเลยที่ 2 เป็นเจ้าของหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ จะให้ถือว่าจำเลยที่ 2 กระทำความผิดด้วยหาได้ไม่

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสองตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 326, 328, 332, 83, 33, 32 พระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ. 2484 มาตรา 48 ระบุของกลาง ยึดทำลายหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ ฉบับวันที่ 16 ธันวาคม 2546 ทั้งหมด และให้จำเลยทั้งสองร่วมกันโฆษณาคำพิพากษาทั้งหมดในหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ และหนังสือพิมพ์อื่นหลายฉบับเป็นจำนวนหลายครั้งติดต่อกันโดยให้จำเลยทั้งสองเป็นผู้ชำระค่าโฆษณา จำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธ ระหว่างพิจารณา ผู้เสียหายทั้งสองยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นมีคำสั่งอนุญาตโดยให้เรียกพลตำรวจเอกสันต์ ว่า โจทก์ร่วมที่ 1 และเรียกคุณหญิงเกตุศิริ ว่า โจทก์ร่วมที่ 2 ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยทั้งสองมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 328, 83 ประกอบพระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ. 2484 มาตรา 48 วรรคสอง ลงโทษจำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 3 เดือน ปรับ 30,000 บาทและลงโทษปรับจำเลยที่ 2 เป็นเงิน 60,000 บาท ตามฟ้องและทางนำสืบของโจทก์ไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ 1 เคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน รวมทั้งได้ความว่าจำเลยที่ 1 พยายามบรรเทาผลเสียหายจากการกระทำผิดโดยลงโฆษณาข้อความขออภัยโจทก์ร่วมทั้งสองทางหนังสือพิมพ์ไปแล้วบางส่วน นับว่าสำนึกในการกระทำผิด มีเหตุอันควรปรานี จึงให้รอการลงโทษจำคุกจำเลยที่ 1 ไว้ มีกำหนด 2 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ระบุของกลางและให้ยึดทำลายหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ ฉบับวันที่ 16 ธันวาคม 2546 ที่มีข้อความหมิ่นประมาทโจทก์ร่วมทั้งสอง กับให้จำเลยทั้งสองร่วมกันโฆษณาคำพิพากษาแต่โดยย่อให้ได้ใจความครบถ้วนตามที่ได้รับอนุญาตจากศาลก่อนลงพิมพ์ทางหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์รายวัน และหนังสือพิมพ์มติชนรายวัน ฉบับละ 3 ครั้ง ติดต่อกันโดยจำเลยทั้งสองเป็นผู้ชำระค่าโฆษณาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 332 ไม่ชำระค่าปรับจัดการตาม

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 จำเลยทั้งสองอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษากลับให้ยกฟ้อง โจทก์และโจทก์ร่วมทั้งสองฎีกา ระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกา จำเลยที่ 1 ถึงแก่ความตาย ศาลฎีกามีคำสั่งให้จำหน่ายคดีเฉพาะจำเลยที่ 1 ออกจากสารบบความ ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์และโจทก์ร่วมทั้งสองว่า จำเลยที่ 2 กระทำความผิดฐานหมิ่นประมาทผู้อื่นโดยการโฆษณาหรือไม่ เห็นว่า ตามทางนำสืบของโจทก์และโจทก์ร่วมทั้งสอง ได้ความเพียงว่ามีการลงข้อความในหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ตามฟ้องเท่านั้น ไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ 2 ซึ่งเป็นเจ้าของและเป็นนิติบุคคลรู้เห็นหรือร่วมดำเนินการในการลงพิมพ์ข้อความดังกล่าว ทั้งจำเลยที่ 2 มีนางกรรมการ กรรมการจำเลยที่ 2 เบิกความว่า กิจการหนังสือพิมพ์แบ่งโครงสร้างด้านฝ่ายข่าวและด้านบริหารแยกต่างหากจากกัน โดยบรรณาธิการจะเป็นผู้รับผิดชอบด้านฝ่ายข่าว ส่วนฝ่ายบริหารจะดูแลทางด้านธุรกิจและการตลาด ไม่แทรกแซงก้าวก่ายซึ่งกันและกัน จำเลยที่ 2 ไม่รู้เห็นเกี่ยวข้องกับการลงพิมพ์ตามฟ้อง ดังนี้ การที่จะให้จำเลยที่ 2 รับผิดชอบในทางอาญาจะต้องได้ความว่าจำเลยที่ 2 ได้กระทำการอันใดอันหนึ่งซึ่งกฎหมายบัญญัติว่าเป็นความผิด เมื่อโจทก์และโจทก์ร่วมทั้งสองไม่มีพยานหลักฐานยืนยันว่าจำเลยที่ 2 เป็นผู้ใส่ความหรือมีส่วนร่วมในการใส่ความโจทก์ร่วมทั้งสอง การที่จำเลยที่ 2 เป็นเจ้าของหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ จะให้ถือว่าจำเลยที่ 2 กระทำความผิดด้วยหาได้ไม่ ไม่ว่าจำเลยที่ 1 จะกระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่และไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยฎีกาของโจทก์และโจทก์ร่วมทั้งสองที่ว่า การลงพิมพ์ข้อความพาดหัวข่าวที่หน้าหนึ่งใส่ความโจทก์ร่วมทั้งสองตามฟ้องเป็นการกระทำโดยเจตนาหรือไม่ เพราะไม่ทำให้ผลของคดีเปลี่ยนแปลงไป ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษายกฟ้องนั้น ศาลฎีกาเห็นฟ้องด้วยในผล พิพากษายืน

องค์คณะ

กรองเกียรติ คมสัน · อิสสระ นิมละมัย · ทรงศิลป์ ธรรมรัตน์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/5917/2557>